

Igaz mesék az 1. b osztály életéről

Mackónapló

1. fejezet

A beszélgetőkör

Amióta suliba járunk, minden reggel az első óra előtt összeül az egész osztály a tanterem hátsó részén található játszószőnyegen és elkezdünk beszélgetni. Bármit el lehet mondani, ami a szívünket nyomja. Néha vicces dolgokat mesélünk egymásnak, néha szomorúakat. Van olyan is, hogy komoly titkokat mondunk el. Ha valaki nem akar, akkor nem kell mondania semmit, de azért akkor is figyelnie kell a többiek mondandójára. Sokszor vigasztaljuk egymást, mert valakinél otthon szomorú esemény történt. De szerencsére a vidám dolgok a gyakoribbak! Tök jó, hogy Zsuzsa nénit érdeklik az új ruhák, amiket kapunk, ezeket is megmutathatjuk a körben. Sajnos néhány gyerek a beszélgetés közben a cipője talpát fogdossa, ez teljesen dolog, Zsuzsa néni pipa lesz tőle.

2. fejezet

Tanórák

Mindenkinek vannak kedvenc órái. A tesi, az mindenkinek tetszik, meg a rajz, meg a technika. A többi óra néha kemény, kopogós. Ha valaki nem szeret egy tantárgyat, azt mondja: „uncsi” és ásít egyet, de a következő órán felébred. Hát így megy ez! Néhányan szeretnek írni, sokan a gondolkodtató matekot választják. Olvasás órákon izgalmas volt új betűket megtanulni. Ha órákon beszélgetünk és Zsuzsa néni mérgeskedik, azt nagyon viccesnek találjuk, de ő erről nem tud. Hetesnek lenni jó dolog, mert lehet kicsit főnökösködni. Szeretjük azt mondani, hogy „Osztály vigyázz!” Jók a nem tanulós, kimenős programos napok, bár Zsuzsa néni azt mondja, hogy akkor is tanulunk, csak azt nem tudjuk, hogy mit! Jó dolog csocsózni és alapon jó a sulis.

3. fejezet

Rosszalkodunk

Néha szoktunk rosszalkodni! Vannak az osztályban olyanok, akik még soha nem rendetlenkedtek, de ők kevesen vannak. Van olyan, aki nyávog, mások kellemetlenül fütyülnek. Sikítózni viszont szeretünk! A fiúk elszöknek a lánymosdóig, a lányok erre bosszúból a fiúmosdónál zajonganak. A lányok tündérek,

időnként a WC-ben tündérkednek. Lökődődünk. Csak. Mert. Azért. Fogócskázunk a WC-ben, de ez titok. Az uzsonnákat néha elcseni valaki, pedig senki sem igazán éhes. A nap minden percében valaki éppen meg van sértődve. Néha árulkodunk, de Lívia néni és Zsuzsa néni azt mondják, hogy ami fontos, azt ők úgyis tudják. Néha sunyiban játszunk óra alatt. Szokott rágó lenni a zsebünkben.

Lediktálták:

Gergely Simon, Kárpáti Zora, Kertai Emma, Phan Hieu, Duc Péter, Patai Dzsesszika, Szabó Dániel, Tran Thi Hoa Vivien, Karsai Petra

Lejegyezte: Szegvári Zsuzsa néni